

Kr. Det gør i alt 14,730 Kr., Indkomstskatten er 11,250 Kr. efter det tidligere Forslag og Formueskatten 7,800 Kr., i alt 19,050 Kr. Altsaa bliver hans Tab ved disse Skatter rimeligvis kun 4,320 Kr., medens han efter det Forslag, som der nu er Tale om, taber 10,120 Kr. Ved at gøre det op paa lignende Maade med Hensyn til de Reedt-Thottske Skattelovforslag kommer jeg til det Resultat, at vedkommende da vilde faa en *Gevinst* af 870 Kr. om Aaret i Skat. Forholdet er altsaa det, at Skattelovene blive til Tab for denne meget rige Mand, en af de allerrigeste Mænd i Landet. Men medens den Skattelov, vi nu stemme for, er saaledes, at den vil medføre et Tab for denne rige Mand af 10,000 Kr. om Aaret, vilde den Skattelov, som det ærede Medlem vilde have stemt for, rimeligvis have ført til, at vedkommende kun fik Tab af 4,320 Kr., medens den Skattelov, som det ærede Medlems Meningsfæller stemte for, vilde have ført til, at den nævnte Rigmand endog havde faaet en *Gevinst* af 870 Kr. om Aaret. Det andet Tilfælde vilde føre til et noget lignende Resultat; men jeg skal her for øvrigt ikke komme nærmere ind paa disse Tal, da det vilde føre for langt. Ogsaa der vilde man være kommen til det Resultat, at medens vedkommende Baron B. efter de nu foreliggende Skattelove vil faa et betydeligt Tab, nemlig af 2,050 Kr. om Aaret, vilde han efter det Forslag, som Baron B. — nej, om Forladelse, som den ærede Konseilspræsident Reedt-Thott selv havde forelagt her, have tjent 1,078 Kr.

Jeg giver nu ikke disse Tal ud for mere, end de ere; jeg siger ikke, at dette er noget som helst afgørende Bevis med Hensyn til Skattelovene. Hvis det ærede Medlem kan rokke ved dem med nogle Hundreder eller et Tusinde Kroner til den ene eller den anden Side, er det en ganske ligegyldig Ting. Hvad der er givet, er dette, at de Skattelove, som det ærede Medlem og hans Meningsfæller have stemt for, have med Hensyn til at give de store Godsejere Skattelettelse for deres Ejendomme været mindst lige saa stærke som de, vi her stemme for. Naar derfor det ærede Medlem tager saa groft fat i saa Henseende, synes jeg rigtignok, at hans Fortid vender sig i høj Grad imod ham. Jeg synes, at efter at han og hans Meningsfæller have stemt for Skattekommissionens Forslag, kan der vanskelig blive nogen Kraft i hans Angreb paa os, naar vi nu gaa med til at afskrive Hartkornsskatterne og erstatte dem dels med

en Ejendomsskyld, som dog har det Gran af Retfærdighed, at den ligger paa alle Ejendomme efter ens Principper, og dels med en Formue- og Indkomstskat, der dog vist er nok saa god som nogen, det ærede Medlem har stemt for. I Henhold til disse Betragtninger vilde ærede Medlemmer kunne forstaa, at jeg vil kunne stemme for denne Skattereform i dens Helhed, og jeg siger her, at jeg behøver intet Forbehold, ingen Beklagelser og heller ikke at anføre storpoltiske Grunde for denne min Afstemning. Jeg stemmer for Skattereformen, ikke fordi den for mig er Idealet — det er den naturligvis ikke — det naar man en Gang ikke i Politik; det naar man en Gang ikke i en parlamentarisk Forsamling. Det naar man først og fremmest ikke under en Forfatning, hvor Tingene ere saa forskellige, som under vor Forfatning. Men jeg stemmer for den, fordi jeg helt igennem finder, at det er en god Skattereform, at den betyder et væsentligt Fremskridt. Jeg er ganske klar over, at naar vi faa den gennemført og faa de direkte Skatter lagte, som det her er foreslaaet, vilde de komme til at ligge paa denne Basis i lange, lange Tider. Der vil naturligvis blive Kvaler, naar de skulle føres ud i Praxis; men er man først kommen ud over Begyndelseskvalerne, skal man sandelig nok falde i Ro med Hensyn til dem. Det skulde da ikke undre mig, om netop det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds og hans Meningsfæller meget ofte vilde komme og banke netop paa disse Skatters Dør, naar de komme med deres sociale Krav og skulle eftervise, hvor de skulle hente Pengene. De ville saa komme og sige: Vi have nu faaet nogle retfærdige Skatter gennem den direkte Skattereform af 1903. Det var gode Skatter, og naar vi nu skulle have Penge, saa lad os kræve disse Penge op igennem dem.

Bluhme: Jeg gaar ud fra, at de foreliggende Skattelove skulle gennemføres, og jeg skal altsaa stemme for dem, men jeg kan ikke nægte, at jeg gør det ikke med stor Glæde. I saa Henseende ser jeg helt anderledes paa dem end den sidste ærede Taler. Jeg har bestandig, saa længe vi have haft disse Skattelove for her i Tinget, taget mine Forbehold og ment, at vi der burde gaa i en helt anden Retning end den, der nu foreslaas. Efter min Overbevisning hviler vort nuværende Skattesystem paa et sundere Grundlag, end